



۲۰۱۲/۰۸/۱۷



عبدالحمید سامع

طالب افغان چه بود، چه شد و چه خواهد شد! (قسمت هفتم)

با صدور اجازه نامه بفعالیت تلویزیون های «الجزیره» و «سی.ان.ان» در «جنوری» ۲۰۰۰م که در قسمت شانزدهم تذکر رفته است، در حقیقت «رهبری طالبان» به گفته گزارشگر، تا حدی «قواعد اسلامی» خود را، که در آغاز «منع» قرار داده بودند، «بتعویق» انداختند، بدلیل آنکه، آنرا بمثابة یک داستان با اهمیت جهانی شناختند. گزارشگر می نویسد که برای آنها، چنین فرصت ها هم کم بوده است، تا در صحنه بین المللی بدرخشند. در عین حال این خبرنگار تذکر می دهد، که در موضوع «طیاره ربائی»، در جهت حل صلح امیز، میانجیگری مؤفّقانه نمودند. همچنان می گوید که حتی قبل از آن هم، به «بی.بی.سی.» اجازه داده بودند که از مردم عادی فلم تهیه نمایند، تا «اثرات تحریمات عملی شده سازمان ملل متحد» را، نمایان سازند.

علاوه از آن به «رادیوی صدای امریکا» در تابستان نیز اجازه فعالیت داده شده است. نماینده «بی.بی.سی.» مشخصاً می گوید، که وقتی «فلمگیری» مردان و «زنان» را در «پسته خانه» و «میدان هوایی»، «برای ما» اجازه دادند، خیلی «بی سابقه» بوده است. با وجود همه این حرکات امیدوار کننده، در جهات عمده و اساسی، یعنی آنچه با حیات اجتماعی، بخصوص موقف نا مطلوب آنها در برابر زنان و دختران، ارتباط می گرفت، تغییری را تا آن زمان مجاز ندانسته بودند. درین سال از هر جهت چه در شیوه استدلال با خواسته های اضلاع متحده در ارتباط با «اقامت» افراد «مظنون» و «متهم» به «تروریزم بین المللی»، و چه با تخلفات از «نورمهای حقوق بشر»، حالات غیر نورمان و افراطی در موضعگیری رهبران «طالبان»، بیشتر از پیش بمشاهده می رسید.

حوادث آغاز سال ۲۰۰۰، با تبدیل نماینده خاص سازمان ملل متحد برای افغانستان، بغرنجی خاص خود را کسب نمود. اعتراف «الاخضر ابراهیمی»، مینی بر ناکامی او در مأموریت اش، که در سال گذشته اظهار نمود، بدون اثر بر فعالیت های بعدی نبوده است. وضع بغرنج را می توان اقلأ در آن هم دید که بطور نمونه، در حالیکه حکومت برهان الدین ربانی از کابل اخراج گردیده بود، چوکی سازمان ملل متحد را حفظ داشت، طالبان را فقط سه کشور برسمیت می شناخته اند. بتاريخ ۸ «فبروری» ۲۰۰۰م، صفحه «انترنتی» «بی.بی.سی.» در گزارش خود می نویسد: «نماینده سازمان ملل، با «اپوزیسیون» افغانستان دیدار می نماید.» متن گزارش از تاجیکستان



است. در پای عکس می نویسد، که: «سازمان ملل متحد چندین مرتبه تلاش نمود، تا منازعه را حل کند.» در متن تذکر داده شده است، که «فرانسیس ویندریل» (هفتمین نماینده Francesc Vendrell)، در پایتخت تاجیکستان، دوشنبه، با اعضای حکومت اخراج شده توسط ملیشه طالبان که در کابل قدرت را در دست دارند، صحبت داشته است. یک ماه قبل «فرانسیس ویندریل»، به این مأموریت منسوب گردیده بود.



از صحبت او با برهان الدین ربانی و احمدشاه مسعود سخن گفته شده است. در عین زمان همین «رپورتر» می نویسد: «اتحاد شمال که از یکتعداد از گروه های اقلیت «ایتنی» تشکیل یافته اند، گفته است، که آنها بر ضرورت یک حکومت بر پایه های وسیع در افغانستان به بحث نشسته اند. این امر راه را برای حل صل امیز هموار می سازد. (در پای عکس اش گفته شده است که برهان الدین ربانی در سال، از قدرت ۱۹۹۶ بر انداخته شد.) این «اتحاد را از «ایتنی» تاجیک، ازبک و دیگر اقلیت ها « دانسته، متذکر میگردد که «فقط ۱۰ فیصد» خاک را تحت کنترل خود دارند. از زبان «آقای عبدالله» می نویسد که گویا تعهد ادامه همکاری را با نماینده نو، مانند آنچه با الاخضر ابراهیمی داشته اند، سپرده اند. درین

د پانو شمیره: له 1 تر 5

افغان جرمن آن لائن په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلیکنی دلیکنی بنی پاڼوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

گزارش می خوانیم: «آقای عبدالله» گفته است که «سازمان ملل باید در حل مسئله نقش داشته باشد.» او ادعا نموده است: «دو مانع ر در برابر صلح موجود است: اولی انتخاب طالبان بر حل نظامی و دومی آن حمایت پاکستان ازین انتخاب است.» در اظهارات «رهبران اتحاد شمال» بیشتر موضوعات «اینتی» های «اقلیت» و موضوعات «حکومت بر پایه وسیع» در جهتی ارایه شده است، که اصلاً «طالبان» را نه بعنوان یک «گروپ افراطی اسلامی»، بلکه بیشکلی از اشکال، «مهر اینتی» و تحت حمایت پاکستان نام می داده اند. حال روشن نیست که آیا، ریشه اختلاف را «خارجی ها» در افغانستان در «ترکیب اینتی» می دیده اند و به این «رهبران اتحاد شمال» تدریس کرده اند و یا خود آنها، چنین تصویری را در ذهن خارجی ها «حک» کرده اند.

بتاریخ ۷ مارچ ۲۰۰۰م، روز سه شنبه، خبر رسانی «بی. بی. سی.» با نشر این مطلب، با همین تصویر که در قسمت فوقانی تصویر چنین نوشته شده است:

«ابتکار صلح اسلامی در افغانستان»، گزارشی را ارائه نموده است. در پای عکس می نویسد: «افغانستان: وقت برای صلح است؟»

در متن مفصل گزارش آمده است، که مذاکرات صلح برای افغانستان در شهر «جده» (Jeddah)، عربستان سعودی تحت سرپرستی «سازمان کنفرانس اسلامی» (Organisation of the Islamic Conference (OIC))، آغاز یافته است. در گزارش از «تأخیر» در آغاز کنفرانس نیز تذکار یافته، علت آنرا با تأخیر در مواصلت «هیئات» و همچنان، صحبت های جداگانه با نمایندگان دو طرف درگیر، دانسته اند.

«طالبان» حاضر نشده بودند، تا در مذاکرات «رویا روئی» با جانب مقابل بپردازند، درین مورد هم از تبصره و یا توضیح نیز خودداری نموده اند. از اسمای اعضای «هیئات» جوانب درگیر، تذکر بعمل نیامده است. اما در اعضای «هیئت» سازمان کنفرانس اسلامی، فقط از نام های دول بعنوان «بازیگران کلیدی»، نظیر «پاکستان حامی طالبان» و «ایران حامی اتحاد شمال»، مشخص ذکر شده است. در کنفرانس، نماینده سازمان ملل متحد آقای «فرانسیس ویندریل» نیز اشتراک داشته است. در همین «راپور» تذکر داده شده است، که «افغانستان خطر جدی امنیتی برای کشورهای همسایه شمال، از ناحیه پخش «تروریسم» و «مواد مخدر»، نشان می دهد.»



چهارشنبه تاریخ ۸ مارچ ۲۰۰۰م، «همین صفحه انترنتی بی. بی. سی.»، در رابطه با روز زن، با نشر این عکس و در بالای عکس می نویسد: «نرمش» طالبان در رابطه با حقوق زن».

در پایان عکس می خوانیم: «زنان افغان دسترسی محدود به غمخوری صحت دارند»

سازمان ملل مدعی شده است، که گویا «طالبان» در مقایسه با موقف گذشته «نرمش» نشان داده است. در حالیکه در سراسر جهان ازین روز تجلیل بعمل می آید، سازمان ملل، خبر می دهد که در افغانستان، حکمروایان با مراسم قلیل ازین روز یاد نموده، گفته اند، که ۷۰۰ زن رادر شفاخانه، در تحت شریط امنیتی شدید، در یک مراسم آورده اند. این مراسم را هم بهادیت پاکستان، براه انداخته اند، به امید اینکه خود را از «تجربید» رها سازند.

بعد از سفر اخیر «فرانسیس ویندریل» به تاجیکستان، که اظهارات «آقای عبدالله» بیشتر در مطبوعات انعکاس یافته بود، همین نماینده خاص و جدید سازمان ملل متحد، نگرانی خود را در رابطه با امکان «شدت بخشیدن» حملات نظامی برملا ساخته، چنانچه «بی. بی. سی.» روز پنجشنبه ۲۱ مارچ ۲۰۰۰م، می نویسد: «نماینده سازمان ملل متحد حمله جدید را در افغانستان انتظار دارد» در متن با توضیح بیشتر می خوانیم که با آغاز بهار، بالا گرفتن شدت و توسعه دامنه جنگ را پیش بین بوده است. در گزارشی که به شورای امنیت سازمان ملل متحد ارائه داشت، آقای «فرانسیس ویندریل» گفته است: «ملیته طالبان حاکم، «چانس» پیروزی نهائی نظامی خود را می بینند، در حالیکه اتحاد شمال، ممکن به امید بهبود در مواضع مذاکراتی خود باشند.»

د پانو شمیره: له 2 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

آقای «ویندریل» درین فرصت «از تمام حکومت‌های منطقه که بقول او که از دو طرف حمایت می‌کنند، خواسته است، تا بکمک‌های خویش در امر ختم منازعه، افزایش دهند.» درین گزارش همچنان تذکار یافته است، که «تلاش سازمان کنفرانس اسلامی، در وساطت بین طالبان و مخالفان آنها، به ناکامی انجامید.»

مروری بر صفحات خبری، چنین تصویری بدست می‌دهد، که اکثریت اطلاعات را در مورد جنگ و «افراطیت» در موضعگیری «طالبان» تشکیل داده است. در رابطه با وضع اقتصادی و زندگی روزمره، بندرت مطلبی را می‌توان دید. همین لحظه خبری را در تحت این عنوان یافتیم که بتاريخ ۲۵ اپریل روز سه‌شنبه، با این تصویرنشر شده است: در سطر بالای تصویر، که بمثابة عنوان مطلب با خط درشت بکار برده است می‌خوانیم: «افغانستان اسعار خارجی را ممنوع قرار داده است» در پای عکس می‌خوانیم: «حد اکثر معاملات با اسعار خارجی به پیش برده می‌شود.» برای جلوگیری از این حالت، «رهبر طالبان حاکم در افغانستان، ملا محمد عمر»، هر کسی را که به این معاملات دست ببرند، به جزای سخت تهدید نموده است، در همین گزارش آمده است، که در هفته قبل فقط در ظرف چند ساعت، افغانی در برابر «روپیة پاکستانی» ۲۵ فیصد ارزش خود را از دست داد.

در ماه «اپریل» ۲۰۰۰م، وقایع افغانستان، بر پیش‌بینی‌های نماینده سازمان ملل متحد مهر تأیید گذاشت. شدت جنگ‌ها، موج جدید فرار و جا بی‌جای شدن مردم ملکی را شدت بخشید. در بالای همین تصویر نوشته شده است: «سفر طولانی تا خانه». محل کمپ را نوشته است. در پای تصویر که روز سه‌شنبه ۱۸ اپریل ۲۰۰۰م انتشار یافته است، می‌بینیم: «اضافه از ۲ میلیون مهاجر افغانی در پاکستان بسر می‌برند.» در همین «راپور» درج است که «با وجود تلاش‌های سازمان ملل»، باز هم بسیاری از آنها در پاکستان هستند. گزارشگر همچنان تذکری دهد که، تشویق به برگشت آنها دوباره بوطن جریان دارد. بی‌ثباتی در افغانستان «باعث گردیده است، که تعداد زیاد دیگر از کشور فرار نمایند.

گزارشگر، با نشر این عکس یک طفل، در پای عکس می‌نویسد، که «بسیاری از اطفال مهاجرین تمام زندگی خود را در پاکستان سپری نموده اند.»

در اواخر ماه اپریل، طوریکه در گزارش، روز جمعه، ۲۸ اپریل خبر رسانی، «بی.بی.سی.» دیده می‌شود، «نماینده خاص سازمان ملل متحد، به کابل سفر می‌کند.» درین سفر از طالبان و هم از مخالفین آنها می‌خواهد، که به جنگ جدید آغاز ننمایند. در عین زمان از یک خشک‌سالی شدید که افغانستان با آن روبرو شده است، تذکر بعمل آمده است، می‌گوید که افغانستان به کمک احتیاج دارد.

یکشنبه، مطابق ۳۰ اپریل ۲۰۰۰م، «بی.بی.سی.» با نشر این عکس که در بالای آن با عنوان درشت، نوشته است: «برچسپ ترور اضلاع متحده برای جنوب آسیا»

در پای تصویر می‌خوانیم: «عکس‌های «بن لادن» بطور منظم در «لاهور» در معرض فروش قرار دارد.» درین گزارش بطور مشخص می‌خوانیم: «شعبه اضلاع متحده برای نخستین مرتبه جنوب آسیا را بعنوان مرکز «تروریزم بین‌المللی» یاد کرده است.»

در گزارش سالانه که بروز دو شنبه منتشر گردیده است، لیکن پیش از پیش در «نیویارک تایمز» دیده شده است، خیلی خشن از افغانستان به ارتباط ادامه پناه دادن به تبعیدی سعودی، «اوساما بن لادن»، انتقاد نموده است. در همین گزارش همچنان می‌خوانیم: «اضلاع متحده، آقای «بن لادن» را متهم به دست داشتن در بمب‌گذاری‌های ۱۹۹۸ در سفارت‌های آن، در «کینیا» (Kenya) و «تانزانیا» (Tanzania)، شمرده است.» البته در عین حال از پاکستان انتقاد بعمل آورده است. در عین زمانیکه انتقاد بعمل می‌آورد، می‌نویسند که تعداد زیادی «تروریستها» را حبس یا اخراج نموده است، ولی حاضر نشده است، تا از حمایت گروپ، برای تعلیم‌دهی دست بردارد. در پای عکس جنرال پرویز مشرف رئیس‌جمهور پاکستان نوشته شده است که رئیس‌جمهور «کلنتن» با او روی موضوع «تروریزم» مباحثه داشته است.

لیکن واشنگتن از درج اسمای هر دو کشور در «لیست» کشورهاییکه از تروریزم حمایت می‌کنند، صرف‌نظر نموده است، بدلیل اینکه بر حسب همین گزارش «بی.بی.سی.»، «واشنگتن حکومت «طالبان» را برسمیت نمی‌شناسد و از جانب دیگر، پاکستان یک کشور دوست است. «کلنتن» زمانیکه از کشور‌های جنوب آسیا، دیداری داشته است، با

د پانوی شمیره: له 3 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

رهبر نظامی، جنرال پرویز مشرف هم دیدار داشته است. درین دیدار روی موضوع «تروریزم و انکشافات افغانستان» بحث داشته اند.

در ماه می ۲۰۰۰م نمونه هایی از خسارات وحشتناک خشک سالی را گزارش داده اند. علاوه از خشکی جنوب که قبلاً گزارش گردیده بود، صفحات شمال و مرکزی، بیشتر از پیش صدمه دیده اند. پاکستان تصمیم اتخاذ نموده است، تا به حجم ۶۰۰ هزار «تن» گندم، به افغانستان صادر کند. سازمان ملل خبر می دهد که ساحات و دامنه خسارات و تأثیرات خشک سالی، خیلی وسیعتر از آن اندازه بوده است، که قبلاً گزارش یافته است. این تأثیرات منفی در چند هفته در جنوب روشن شده است.

در پهلوی حوادث جنگ «داخلی» و «کارنامه» های «طالبان» و «اتحاد شمال»، و سائر «تنظیم ها»، اکثراً طوری بنظر می رسد که در باره حقایق و از وضع زندگی عینی مردم افغانستان در داخل کشور یا کمتر، گزارش می گردد، یا اینکه خیلی پراکنده، صورت می گیرد. معلومات با «فکت» در منابع خارجی، بیشتر بچشم می خورد، نسبت به آنکه از منابع افغانی، بقلم افغانها، بدست آورده شود. در شماره روز پنجشنبه، ۲۰ جولای ۲۰۰۰م، خبر رسانی «بی. بی. سی.»، در ارتباط با جلسه کشور های «ثروتمند» بنام «جی-۸» («G8») که در «توکیو» تدویر یافته بود، تحت عنوان، «افغانستان در خاموشی عذاب می کشند»، عکس هایی را هم به نشر سپرده است. گزارشگر «پیتز مورگان» (Peter Morgan)، در پای همین عکس می نویسد: «افغانهای نهایت نیازمند در سال گذشته، فقط ۷ دالر بعنوان کمک دریافت داشته اند.» در جلسه «جی-۸»، تأکید بعمل آمده است، که «عمل عاجل برای کمک به فقیرترین انسانها، در جهان»، در پیش گرفته شود.

در همین گزارش همچنان تأکید بعمل می آید که: «در افغانستان – یک بحران بشر دوستی، که جهان به پیمانۀ وسیع نا دیده می گیرد – یگانه کلید بسوی پیشرفت و سعادت گذشته در ویرانی آن نهفته است.» انتظار اوسط «حیات» در کشور افغانستان امروز به «حدود ۴۰ سال تخمین گردیده است. چهارم بخش اطفال، قبل از اینکه به سن پنج سالگی برسند، می میرند.» به ادامه همین خبر دهنده علاوه می کند: «افغانستان با تصاویر مجازات بین المللی تجرید گردیده است. تعداد خیلی کمی از ژورنالیستان به اینجا دسترسی دریافت می دارند.»

منبع همچنان از حالت وحشتناک امراض و معلومین جنگ نام برده، بعنوان نمونه ازین جوان که «لعل محمد» نام داده است، می نویسد که موصوف، دست خود را در اثر «انفجار ماین» از دست داده است. از زبان همین لعل محمد نام، حکایت می شود که «او هیچگونه شواهد کمک خارجی را در محل زیست خود نمی بیند». چون دست او در اثر انفجار «ماین» بریده شده است، بناءً قادر به انجام کاری نمی باشد. کشور های «ثروتمند» در «اوکناوا» - جاپان، بقول همین گزارشگر، وعده داده اند، که به «نیازمندترین» مردم، بی تفاوت از اینکه، در کجا زندگی می کنند کمک نمایند. لیکن طوریکه همین گزارشگر می گوید، «کارکنان کمک خارجی در افغانستان، تقدم های مختلف را در کار می بینند.»

با نشر تصویر از یک «سرک» در کابل، می نویسد که تصاصمیم جزائی بین المللی افغانستان را «تجرید» ساخته است.

در رابطه با موانع در راه رسیدن به کمک به انسانهای «محتاج» از افغانستان امروز در «زمان طالبان»، نام داده، شباهت هایی را با «انگولا»، آفریقا در سالهای قبل نیز تذکر داده است. در جایی چنین می خوانیم: «موانع بیشتر را، کشورهایی چون افغانستان از طریق حکومت اقتدار طلب ایجاد می نمایند.»

لیکن در همین زمان و شرایط، خود نیز چنین تصویری را برملا می سازد: «اینجا با استعمال تفنگ انقلابیون اسلامی طالبان، مواد مخدر در دوش بوده و ثبت وحشتناکی در مورد حقوق بشر نشان می دهند.» در گزارش منبع همچنان یاد آوری بعمل آمده است که «کشور های ثروتمند، میخواهند، به کشور های فقیر کمک کنند، اما نمی خواهند که حمایت را به رژیم های مستبد، اجاره بدهند.» بالمقابل از زبان مقامات رسمی طالبان می نویسد،

د پانوی شمیره: له 4 تر 5

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولی

که گفته اند: «سیاست و کمک باید مخلوط نشود.» درینجا، باز بانشر عکس وکیل احمد متوکل، وزیر خارجه، خبر رسانی «بی. بی. سی.»، در روز ۲۰ جولای ۲۰۰۰م، می نویسد: «بحیث وزیر خارجه به مجمع بین المللی، بمنظور طلب کمک، مراجعه می نمایم، زیرا مردم بیچاره ما نیازمند آن اند.»

ختم قسمت هفتم
ادامه دارد

د پانو شمیره: له 5 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ